

Dary, ovocie, charizmy sv. Ducha

Dary Sv. Ducha:

dar múdrosti, rozumu, rady, sily, poznania, nábožnosti, bázne Božej

Dary Ducha Svätého sú oporou mravného života kresťana. Sú to trvalé dispozície, ktoré priaznivo usposobujú človeka, aby bol ochotný konať podľa vnuknutí Ducha Svätého.

Mravný život človeka je podporovaný darmi Ducha Svätého, ktoré je možné chápať ako trvalé vlohy-schopnosti, ktoré disponujú človeka k tomu, aby rešpektoval Božie podnety ku konaniu.

Prorok Izaiáš uvádza vo svojej knihe šesť darov Pánovho Ducha (Iz 11,2):
poznatie, porozumenie, múdrosť, rada, Božia bázeň a sila.

V liste sv. Pavla Galat'anom (Gal 5,22) sa uvádza deväť darov Božieho Ducha: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť a zdržanlivosť. Cirkv jasne formulovala sedem darov Ducha Svätého. V plnosti tieto dary prislúchajú Kristovi. Dary Ducha Svätého dopĺňajú a vedú k dokonalosti čností tých, ktorí ich prijímajú. Robia veriacich ochotnými pohotovo poslúchať Božské vnuknutia. Plody Ducha sú dokonalosti, ktoré v nás Duch Svätý vytvára ako prvotiny večnej slávy.

Ovocie Sv. Ducha: láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, zhovievavosť, dobrota, láskavosť, vládnoš, vernosť, skromnosť, zdržanlivosť, čistota

Charizma znamená po grécky dar milosti.

Označuje:

- v Novom zákone všeobecne nezaslúžený dar
- väčšinou už v Novom zákone a vo vyjadrovaní súčasnej teológie - pôsobenie Božieho Ducha na jednotlivého veriaceho. Toto pôsobenie si človek nemôže nikdy vynútiť, oficiálne orgány Cirkvi ho nemôžu predvídať a napriek tomu je možné ho vždy a všade predpokladať, pretože patrí k podstate Cirkvi.

Spôsob akým sa charizma prejaví nie je možné na základe jej povahy predvídať.

V apoštolskej dobe máme spomínané rozličné dary milosti.

Napríklad:

- múdrosť
- poznanie

- konanie zázrakov
- dar rozlišovania duchov
- dar jazykov
- dar uzdravovať
- dar vyháňať zlých duchov (exorcizmus)

Dar jazykov - glosália

Glosália je grécke slovo a znamená "hovoríť jazykmi". V novozákonnom vyjadrovaní má presný význam: jedna osoba, alebo viacej osôb z popudu Ducha vydávajú zvuky nekodifikované v žiadnej jednotlivéj reči. Keď hovoríme, rozohrávame nejaký "register", ktorý funguje pomocou slov a pojmov. Ak sú tieto syntakticko-lingvistické štruktúry "porušené" vpádom Ducha, zostáva to, čo sv. Augustín nazýval jasanie (jubilus). To znamená, že zaznievajú zvuky, ktoré vyjadrujú duševný stav, ale nepredstavujú rozumové pojmy.

Dar jazykov vzbudzoval zvedavosť už v dobe sv. Pavla. Keď bolo medzi Korint'ami nebezpečenstvo, že bude príliš vyvyšovaný, dával apoštol prednosť tomu, aby bol utlmovaný. Aj dnes môže hroziť nebezpečenstvo, že sa pozornosť príliš zameria na prvok, ktorý je najviac vystavený možnému klamu. Hovorenie jazykmi nie je absolútnou známkou prítomnosti a pôsobenia Ducha Svätého, pretože môže byť tiež spôsobený duševnými procesmi ako je napríklad napodobňovací mechanizmus...

V 1. liste Korint'anom, 14. kapitola píše svätý Pavol toto: "Usilujte sa o lásku, dychtite po duchovných daroch, zvlášť aby ste prorokovali. Lebo kto hovorí jazykmi, nehovorí ľuďom, ale Bohu; nerozumie mu nik, pod vplyvom Ducha hovorí tajomstvá. Ale kto prorokuje, hovorí ľuďom na budovanie, povzbudenie a potešenie. Kto hovorí jazykmi, buduje seba samého, ale kto prorokuje, buduje Cirkev. A chcem, aby ste všetci hovorili jazykmi, ale ešte viac, aby ste prorokovali. Lebo kto prorokuje, je väčší ako ten, kto hovorí jazykmi, iba ak by aj vysvetľoval, aby sa budovala Cirkev."

Dar prorokovania

Pavol vo svojom prvom liste Korint'anom uvádza jednoduchú definíciu proroctva. **"Kto prorokuje, hovorí ľuďom na budovanie, povzbudenie a potešenie."** (1Kor 14,3) Prorokovanie je hovorenie za účelom posilnenia, povzbudenia a potešenia iných. Prorocké slovo však nie je len slovo ľudského povzbudenia, je to slovo **Božieho povzbudenia**. Jednoducho povedané, prorokovať znamená počúvať, čo hovorí Boh, a zvestovať ďalej, čo počujeme, aby sme niekoho budovali, potešili a povzbudili. Proroctvo je to, čo sme počuli **od Boha** a povedali **ľuďom**. Dar prorokovania by sa dal tiež nazvať "inšpirované hovorenie"...

Poznáme niekoľko významov tohto pojmu: vo všeobecnosti prorokovať znamená hovoriť v mene Boha. V konkrétnosti to môže byť:

- a) Boh môže dávať poznávať veci, ktoré sa udejú v budúcnosti
- b) Boh môže radiť do rôznych životných situácií alebo jeho prorocké slovo povzbudzuje
- c) prorokovať nejakú vec: nasadené prihováranie sa prorokom, aby Boh niečo spravil, čo je v jeho pláne spraviť, ale ešte to nie je uskutočnené.

Konkrétny príklad pôsobenia Sv. Ducha v dnešnej dobe

Hnutia v Cirkvi, ktoré vzbudil Sv. Duch po DVK, každé kňazské a rehoľné povolanie, obrátenie ľudí a ich návrat do Cirkvi, poslušnosť v Cirkvi, neomylnosť učenia pápežov a koncilov a i.